

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. София, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, IV ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети февруари
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Йорданов

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Ради Ив. Йорданов Търговско дело №
20221800900183 по описа за 2022 година

Предявени са искове по чл.124 ал.1 ГПК във връзка с чл.422 ГПК и чл.86 ЗЗД.

Ищецът „М“ ООД с ЕИК със седалище гр. С. ж.к.Гео Милев бл.248 вх.А ет.8 ап.29 е предявил срещу ответниците **И.Р.И.** с ЕГН с адрес гр. С. кв.Самоково бл.41 вх.А ет.4 ап.15 и **А.В.К.** с ЕГН с адрес гр. С. ж.к.Люлин бл.520 вх.Е ет.4 ап.150 пасивно съединени искове с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК за признаване за установено по отношение на ответниците, че дължат солидарно на ищцовото дружество сумата в размер на 36 000 лева по Запис на заповед, издадена на 30.04.2018г. с падеж 20.12.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК по ЧГД № 854 от 2019г. на РС- Самоков. Претендират и направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответниците И.Р.И. и А.В.К., чрез процесуалния си представител - адв. О. са отговорили на ИМ като са изразили становище за недопустимост и неоснователност на предявения иск, развили са съображения в тази насока.

Ответникът А.К. е направил възражение за нередовност от външна страна на процесния Запис на заповед на основание чл. 535, т. 2 от Търговския закон, тъй като липсва един от реквизитите му - ясно и точно посочване на определена сума пари.

Релевирано е възражение за нередовност от външна страна на процесния Запис на заповед, с оглед фигурата на поръчителя. Твърди, че има неяснота в задължените по Записа

на заповед лица. Направил е възражение за погасяване, поради плащане на вземанията по свързано с него каузално правоотношение - Договор за покупко-продажба. Направил е и възражение, че не му е предявен Записа на заповед, както и възражение за недължимост на претендираната за установяване сума.

С отговора на ИМ ответницата И. И. също е направила възражения за нередовност от външна страна на процесния Запис на заповед на посоченото по-горе основание - липса на ясно и точно посочване на определена сума пари, както и възражения за нередовност от външна страна на процесния Запис на заповед, с оглед фигурата на поръчителя. Твърди, че има неяснота в задължените по Записа на заповед лица. Направила е и възражение за погасяване, поради плащане на вземанията по свързано с него каузално правоотношение - Договор за покупко-продажба.

От своя страна, ответниците И.Р.И. и А.В.К. се позовават в отговора на ИМ на съществуващо каузално правоотношение, във връзка, с което е издаден Записа на заповед.

Софийският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл.235 ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

По делото се представи запис на заповед от 30.04.2018г., по силата на който А.В.К. с ЕГН с адрес гр. С. ж.к.Люлин бл.520 ап.150, се е задължил неотменимо и безусловно да заплати без протест на "М" ООД с ЕИК сумата 36000лева на 20.12.2018г., в гр. С. ул."Шипченски проход" №42 бл.248 ап.29 като задължението е авалирано от ответника И.Р.И. с ЕГН.

Въз основа на посочения запис на заповед е подадено заявление от 27.08.2019г. за издаване на заповед за незабавно изпълнение по ч.гр.д. №854/2019г. на Районен съд гр. С. Въз основа на заявлението е издадена заповед за незабавно изпълнение №691 от 09.09.2019г., с която са осъдени И.Р.И. с ЕГН, и А.В.К. с ЕГН солидарно да заплатят 360000-лв. главница 720,-лв. д.т. и 800,-лв. адвокатско възнаграждение. На 10.09.2019г. е издаден изпълнителен лист. Въз основа на него е образувано на 25.06.2015г. изпълнително дело №20197920400162 по описа на ЧСИ Георги Каримов, рег. №792 от КЧСИ. Поканите за доброволно изпълнение са връчени на И.Р.И. и А.В.К. на 27.11.2019г. И.Р.И. и А.В.К. са подали възражения на 04.12.2019г. На „М“ ООД е връчено на 08.09.2020г. съобщение за постъпили възражения от И.Р.И. и А.В.К. и за правото му в едномесечен срок да предяви иск за установяване на вземането. Исковата молба е постъпила в РС гр. С. на 17.09.2020г.

При горните факти се налагат следните правни изводи:

Исковите по чл.422 ГПК са допустими като е предявени на 17.09.2020г. в срока по чл.415 ГПК. С разпореждане от 15.07.2020г. на ищеца „М“ ООД са дадени указания за правото му да предяви иск в едномесечен срок, получено на 08.09.2020г. Съгласно същия текст на ал.1 срокът тече от връчването на указанията на съда за правото му да предяви иска. Възраженията на И.Р.И. и А.В.К. са подадени в срок на 04.12.2019г.

По отношение на иска на „М“ ООД срещу А.В.К.. Искът е основателен.

По делото се представи запис на заповед от 30.04.2018г., по силата на който А.В.К. с ЕГН с адрес гр. С. ж.к.Люлин бл.520 ап.150, се е задължил неотменимо и безусловно да заплати без протест на "М" ООД с ЕИК сумата 36000лева на 20.12.2018г., в гр. С. ул.“Шипченски проход“ №42 бл.248 ап.29, като задължението е авалирано от ответника И.Р.И. с ЕГН.

Не е основателно възражението на ответника А.В.К. за липса на реквизит по чл.535 т.2 ТЗ, тъй като представеният запис на заповед съдържа безусловното обещание да се плати сумата 36000,-лв. (тридесет и шест хиляди лева).

Не е основателно възражението на ответника А.В.К., като по делото не се доказва твърдението му, че е опорочена волята му при подписване на записа на заповед.

Не е основателно възражението на ответника А.В.К., че записът на заповед не му е предявен, тъй като падежът е по чл.486 ал.1 т.4 ТЗ на определен ден 20.12.2018г. и същият е без протест чл.500 ТЗ.

Не е основателно възражението на ответника А.В.К. за наличие на каузално правоотношение от продажба на стоки. По делото са представени стокови разписки от 2016г.

Съгласно т.17 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по Тълкувателно дело № 4/2013 на ОСГТК, ВКС „По правилото на чл.154, ал.1 ГПК за разпределение на доказателствената тежест всяка от страните доказва фактите, на които основава твърденията и възраженията си, и които са обуславящи за претендираното, съответно отричаното право - за съществуването, респ. несъществуването на вземането по записа на заповед“. С оглед на това ищецът доказва наличието на редовен от външна страна менителничен ефект, а ответникът обезпечителната функция на записа на заповед по отношение на каузалното правоотношение. По делото не се доказва, че страните са обезпечили събиране на дължими суми по каузално правоотношение от 2016г. с издадения запис на заповед от 20.12.2018г.

Ето защо съдът намира иска по отношение на ответника А.В.К. за основателен.

По отношение на иска на „М“ ООД срещу И.Р.И.. Искът е неоснователен.

По делото се представи запис на заповед от 30.04.2018г., по силата на който А.В.К. с ЕГН с адрес гр. С. ж.к.Люлин бл.520 ап.150, се е задължил неотменимо и безусловно да заплати без протест на "М" ООД с ЕИК сумата 36000лева на 20.12.2018г., в гр. С. ул.“Шипченски проход“ №42 бл.248 ап.29 като задължението е авалирано от ответника И.Р.И. с ЕГН.

Не е основателно възражението на ответника И.Р.И. за липса на реквизит по чл.535 т.2 ТЗ, тъй като представеният запис на заповед съдържа безусловното обещание да се плати сумата 36000,-лв. (тридесет и шест хиляди лева).

Не е основателно възражението на ответника И.Р.И., като по делото не се доказва твърдението му, че е опорочена волята й при подписване на записа на заповед, като поръчител.

Не е основателно възражението на ответника И.Р.И., че записът на заповед не ѝ е предявен, тъй като падежът е по чл.486 ал.1 т.4 ТЗ на определен ден 20.12.2018г. и същият е без протест, чл.500 ТЗ.

Възражението на ответника И.Р.И., че не дължи сумата като поръчител е основателно. Падежът по записа на заповед е 20.12.2018г., заявлението по чл.417 ГПК е подадено на 27.08.2019г.

Съгласно т.4б от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по Тълкувателно дело № 4/2013 на ОСГТК, ВКС „Срокът по чл.147, ал.1 ЗЗД е краен и преклузивен. За разлика от погасителната давност с изтичането му не се погасява възможността за принудително изпълнение, а се прекратява самото поръчителство. Преклузивните срокове, за разлика от давностните /чл.120 ЗЗД/, се прилагат от съда служебно. В този смисъл изтичането на посочения срок към датата на подаване на заявлението е абсолютно основание за отхвърляне на същото, доколкото по силата на чл.7, ал.1 ГПК съдът има служебното задължение да следи за допустимостта на извършваните от страните процесуални действия.“

Предвид изхода на делото и на основание чл.78 ал.1 ГПК ответникът А.В.К., следва да понесе направените в настоящото производство разноски на ищеца „МОНТАНИЯ“ ООД: за държавна такса – 720,-лв.; адвокатско възнаграждение –800,-лв. или общо **1520,-лв.**

Предвид изхода на делото и на основание чл.78 ал.3 ГПК ищецът „М“ ООД, следва да понесе направените в настоящото производство разноски на ответника И.Р.И. **800,-лв.** адвокатско възнаграждение.

Следва да се присъдят с оглед изхода на делото и направените разноски в заповедното производство по ч.гр.д. №854/2019г. на Районен съд гр. С., като съобразно уважената част от исковете следва да се присъдят на ищеца „М“ ООД от ответника А.В.К. 720,-лв. държавна такса и 800,-лв. адвокатско възнаграждение или общо **1520,-лв.**, т.12 ТР №4/2013г. на ОСГТК на ВКС.

Воден от горното, Софийски окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН иска по чл.124 ГПК във връзка с чл.422 ГПК по отношение на „М“ ООД с ЕИК със седалище гр. С. ж.к.Гео Милев бл.248 вх.А ет.8 ап.29 и **И.Р.И.** с ЕГН с адрес гр. С. кв.Самоково бл.41 вх.А ет.4 ап.15, за установяване по отношение на страните, че **И.Р.И.** с ЕГН с адрес гр. С. кв.Самоково бл.41 вх.А ет.4 ап.15 дължи на „М“ ООД с ЕИК със седалище гр. С. ж.к.Гео Милев бл.248 вх.А ет.8 ап.29 по запис на заповед от 30.04.2018г., сумата **36000,-лв.**, произтичаща от запис на заповед, с падеж на 20.12.2018г., без протест, издаден от А.В.К. с ЕГН с адрес гр. С. ж.к.Люлин бл.520 вх.Е ет.4 ап.150 и авалиран от И.Р.И., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.08.2019г. - датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК пред РС гр. С. до окончателното ѝ заплащане, за които е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение от 09.09.2019г. и изпълнителен лист от 10.09.2019г. по ч.гр.д.

№854/2019г. на Районен съд гр. С.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание по чл.124 ал.1 ГПК във връзка с чл.422 ГПК и чл.86 ЗЗД по отношение на „М“ ООД с ЕИК със седалище гр. С. ж.к.Гео Милев бл.248 вх.А ет.8 ап.29 и **А.В.К.** с ЕГН с адрес гр. С. ж.к.Люлин бл.520 вх.Е ет.4 ап.150, на съществуването на вземане на „М“ ООД с ЕИК със седалище гр. С. ж.к.Гео Милев бл.248 вх.А ет.8 ап.29 от **А.В.К.** с ЕГН с адрес гр. С. ж.к.Люлин бл.520 вх.Е ет.4 ап.150 по запис на заповед от 30.04.2018г., в размер на **36000,-лв.**, (тридесет и шест хиляди лева), произтичащо от запис на заповед, с падеж на 20.12.2018г., без протест, издаден от **А.В.К.** с ЕГН с адрес гр. С. ж.к.Люлин бл.520 вх.Е ет.4 ап.150, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.08.2019г. - датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК пред РС гр. С. до окончателното ѝ заплащане, за които е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение от 09.09.2019г. и изпълнителен лист от 10.09.2019г. по ч.гр.д. №854/2019г. на Районен съд гр. С..

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК **А.В.К.** с ЕГН***** с адрес гр. С. ж.к.Люлин бл.520 вх.Е ет.4 ап.150 да заплати на „М“ ООД с ЕИК със седалище гр. С. ж.к.Гео Милев бл.248 вх.А ет.8 ап.29 направените в настоящото производство разноси в общ размер **1520,-лв.** (хиляда петстотин и двадесет лева).

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 ГПК „М“ ООД с ЕИК със седалище гр. С. ж.к.Гео Милев бл.248 вх.А ет.8 ап.29 да заплати на **И.Р.И.** с ЕГН с адрес гр. С. кв.Самоково бл.41 вх.А ет.4 ап.15 сумата **800,-лв.** (осемстотин лева), представляващи разноси в настоящото производство.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК **А.В.К.** с ЕГН с адрес гр. С. ж.к.Люлин бл.520 вх.Е ет.4 ап.150 да заплати на „М“ ООД с ЕИК със седалище гр. С. ж.к.Гео Милев бл.248 вх.А ет.8 ап.29 сумата **1520,-лв.** (хиляда петстотин и двадесет лева) разноси в производството по ч.гр.д. №854/2019г. на Районен съд гр. С..

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд гр. С..

Съдия при Софийски окръжен съд: _____